

skitseret flere rådgivende organer – uddannelsesudvalg, repræsentantskab og studieråd – men det er rektors afgørelse, om der skal ned-sættes rådgivende organer. Det synes vi ikke er godt nok, og vi synes i det hele taget ikke, at det er godt nok, at de lokale organer kun skal være rådgivende, hvis de i bedste fald bliver oprettet. Derved får de midlertidige bestyrelser såvel som de nye professionshøjskolebestyrelser mere magt end i dag.

Bestyrelsen skal så fuldstændig efter forbillende fra alle mulige andre uddannelser have eksternt flertal og skal bestå af 10-15 personer. Og der vil så være to lærerrepræsentanter og to repræsentanter for de studerende. Og der havde vi i Enhedslisten altså gerne set, at der var flere repræsentanter for medarbejdere og studerende, for med den her konstruktion, som regeringen lægger op til, vil det altså være fuldstændig udelukket, at alle uddannelsesinstitutioner under professionshøjskolen bliver repræsenteret i bestyrelsen. Og det mener vi ødelægger noget af det fundament, der ellers kunne være for et godt og frugtbart samarbejde de forskellige faglige miljøer imellem, og selvfølgelig har det naturligvis en forstærkende effekt i begyndelsen, hvor de her faglige miljøer i højere grad end i dag skal samarbejde med hinanden.

Det vil i realiteten betyde, at bestyrelsen skal tage stilling til spørgsmål om uddannelse, som de ikke har nogen som helst forudsætning for eller indsigt i. Den slags kan man selvfølgelig til-lære sig, men jeg synes sådan set også, belært af de erfaringer, der er med at forhandle forskellige uddannelser som ordfører på Undervisningsministeriets område, at man naturligt har større indsigt i de uddannelser, man selv har gået på. Selv om man kan tilegne sig enorm stor viden om alle mulige andre uddannelser, er der kvalitativ forskel på, om man sidder i en kreds af mennesker, som alle sammen har gået i gymnasiet, og laver en gymnasierreform, eller om man sidder i den samme kreds af mennesker og forhandler en teknisk skolereform. Altså, den praksisviden, de fleste af os har, og den historie, vi kan fortælle om egne uddannelser, når man tager de ældste medlemmer af kredsen og de yngste medlemmer af kredsen, er væsentlig mere massiv end den, vi kan, når vi taler om de tekniske skoler. Det er et selvstændigt problem, synes jeg, i kredsen af ordførere, at vi ikke repræsenterer samfundet som sådan.

Det problem trækker man så ind i de her bestyrelser, altså det problem, at der kun vil være to lærerrepræsentanter og kun to studenterrepræsentanter, med det resultat, at de repræsentanter ikke har hands on i forhold til de uddannelser, som de skal sidde og have en viden om. Det synes vi i Enhedslisten er problematisk, og de ting tilsammen gør, at vi desværre ikke kan støtte forslaget, selv om vi egentlig synes, at bevægelsen er god nok.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Indledningsvis vil jeg bare sige en enkelt ting til ordførerens analyse. Jeg er ikke sikker på, at det forholder sig sådan i forholdet mellem tekniske og gymnasiale uddannelser, at det kun er en afspejling af ordførernes baggrund. Det kan også være en afspejling af – for så vidt angår de tekniske uddannelser – at så er det meste aftalt med parterne på forhånd, og det gør, at de godt kan forekomme meget glatte politisk og svære at komme ind til, fordi der er så meget, der er partsaftalt.

Jeg tror ikke, jeg på nogen måde kan ændre ordførerens synspunkt, for så vidt angår det demokratiske og det ledelsesmæssige, og jeg kan sådan set også godt følge nogle af ræsonnementerne. Jeg vil bare lige sige det ene, at det godt kan være, at markedsføring er et dårligt valgt ord, men er ordføreren ikke enig i, at det er vigtigt for uddannelserne at være synlige i en kompleks samfundskonstruktion som vores, hvor der er så utrolig meget, der konkurrerer om opmærksomheden? For jeg synes forslaget balancerer i den forstand, at professionshøjskolerne ikke bliver beskrevet som konkurrenter til universiteterne, men som noget, der er med til at komplementere vores uddannelsessystem, sådan at der er mange forskellige ting, man kan uddanne sig til, og at det derfor er vigtigt for uddannelserne at være synlige i den svære valgproces, som unge står med med hensyn til, hvad de så skal bruge deres adgangsgivende eksamen til.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg ville sådan set ikke have noget problem med, at man havde brugt ordet synlig. Vi har diskuteret symbolpolitik, inden vi kom herind i dag, og der ligger en masse symboler i ordet markeds-gørelse, og det var også derfor, jeg nævnte ordet symboler i min ordførertale, men der ligger jo